

care — deși nu deplin omogenizată ca stil — oferă execuții pline de viață, care reușesc să mențină încordată atenția ascultătorilor. Programul lor din muzica lui Gershwin a constituit în orice caz o adevărată încercare și o pildă a modului în care trebuie interpretată creația acestui „clasic” american al veacului nostru.

E. F.

Creații studențești

Luna mai, bogată și generoasă în manifestări muzicale de tot felul, ne-o oferit și în cadrul stagiunii de concerte a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București câteva realizări de ținută.

M-aș referi mai întâi la recitalul cu care s-a încheiat sesiunea științifică a studenților, recital cu program alcătuit exclusiv din lucrările premiate la Concursul național de creație studențească. Prima parte a cuprins piese de cameră, reținându-ne atenția în primul rând cele 6 *lieder* de Adrian Iorgulescu. Tînărul compozitor a dovedit că posedă o remarcabilă cunoaștere și stăpînire a exprimării muzicale moderne, fapt ce-i permite să construiască cu precizie arhitectonica lucrărilor. Interpretarea de care au beneficiat liedurile a evidențiat sensibilitatea și intuiția sopranei Emanuela Athanasie și a pianistei Mihaela Alexandrescu. Am remarcat de asemenea echilibrul proporțiilor, originalitatea discursului muzical în *Cvartetul de coarde* al lui Călin Ioachimescu, care a și beneficiat de o interpretare de excepție (Formația *Academica*). Lucrarea, destinată tot cvartetului de coarde, de Doina Nemțeanu a vădit știința muzicală a autoarei, sobrietatea și neoclasicismul exprimării. În fine, piesa de pian a Adrianei Hölski a lăsat să se întrevadă încurajabile calități muzicale.

A doua parte a programului a cuprins lucrări corale patriotice (prezentate de Corul Studio condus de Armand Ghedoian). Lirică, ieșită din calapoadele bătătorite ale genului, cu o scriitură modală rafinată, lucrarea lui Horia Șurianu ne-a atras în mod deosebit atenția, constituind o certă realizare. Alături de ea, piesa lui Horia Rațiu a dovedit o bună echilibrare muzicală și o exprimare logică. *Tineret din Carpați* de Dan Bălan a întrunit frumoase calități tehnice (concretizate printr-o scriitură polifonică densă) cu remarcabile virtuți muzicale, lucrarea degajînd un elan muzical incontestabil, atribuit ce poate caracteriza și piesa lui Nicolae Vasile. Corul lui Gyöngyi Ridzyk a demonstrat multă sobrietate în timp ce lucrarea lui Adrian Pop a transmis avînt tineresc. Piesa lui Valentin Gruiescu a utilizat din păcate o armonie ce aducea mai degrabă cu stilul american de estradă decît cu ceea ce ne-am fi așteptat să găsim într-o lucrare cu mărturisite ambiții patriotice. Nu-i putem însă contesta indubitabila muzicalitate, fapt care s-a răsfrînt pozitiv în anumite momente ale lucrării. Menționăm de asemenea pe Șerban Nichifor, Teodor Caciora și Tiberiu Popovici, semnatarii unor piese promițătoare.

Alte 2 manifestări, susținute de data aceasta de Orchestra simfonică a Conservatorului, ne-au prezentat câteva talente de elită ale primei noastre Școli superioare de muzică : mă gîndesc mai întâi la cei 2 tineri dirijori, Horia Andreescu și Peter Oschanitzky

Evitînd efectele exterioare false (cu care ne-au obișnuit din păcate mulți dirijori), Horia Andreescu și-a exprimat plastic intențiile, realizînd o *Simfonie* de Franck tumultuoasă dar echilibrată. Cel de al doilea, Oschanitzky, sobru și precis, construiește cu minuțiozitate și exactitate. Discursul muzical rezultat este logic, firesc, *Simfonia* schubertiană prezentată purtînd pecetea acestor atribute.

Printr-o coincidență, Ruxandra Colan și Petre Agoston au interpretat același *Concert de vioară* — cel de Beethoven ; faptul ne-a permis o comparație între cele 2 versiuni audiate : Ruxandra Colan, o tehniciană de primă mînă și o muziciană cu nimic inferioară calificativului maxim, a fost marcată de o emoție vizibilă — anumite mici defecțiuni în construcție le pun pe seama acestui neașteptat trac —, tînăra solistă făcînd proba calităților sale pe parcursul majorității momentelor de susținere a dificilei partituri. Petre Agoston, în ciuda unor mici minusuri la capitolul tehnic, a arătat o aleasă sensibilitate muzicală, conturînd cu multă intuiție frazele beethoveniene. Privite în mare, putem spune că versiunea Ruxandrei Colan a reliefat mai degrabă latura dramatică a lucrării în timp ce ipostaza muzicală furnizată de Petre Agoston înclina mai ales către valențele lirice ale capodoperei lui Beethoven.

În fine, Stana Bunea a interpretat cu mult rafinement cele 2 *dansuri pentru harpă și orchestră* de Debussy, muzică colorată, frumoasă, din păcate atît de rar cîntate.

Despre orchestră și lucruri bune și mai puțin bune, în funcție de concentrare ; momente realizate au stat din păcate alături și de situații în care decalajele dintre partide sau în interiorul partidelor erau evidente.

Dan BUCIU

Tribuna tinerilor soliști

Dirijorul Henry Selbing a condus, la orchestra Simfonică a Radioteleviziunii, trei concerte importante, cu trei tineri soliști. Este lăudabil faptul că Filarmonica „George Enescu” și orchestra, mai precis orchestrele simfonice ale Radioteleviziunii, își dispută meritul de a promova tineretul nostru artistic, care se vede astfel încurajat, apreciat.

Am urmărit pe tînărul harpist Ion Ivan Roncea, interpretînd *Concertul pentru harpă și orchestră* de Händel (există și versiunea pentru orgă, de altfel inițială). Ion Ivan Roncea (elev al profesoarei Liana Pasquali) deși foarte tînăr, a avut și are o bogată activitate și un frumos repertoriu. A participat la concursuri și festivaluri internaționale. În prezent face parte din orchestra Teatrului din Constanța. Concertul de Händel ne-a oferit prilejul să-i apreciem finețea și corectitudinea execuției, muzicalitatea sa deosebită. Excelează în frazarea frumoasă și în nuanțele dinamice destul de variate, poate cu diferențe prea mari între *forte* și reprizele sale în *pianissimo*. Tehnica sa este excelentă. Ne-a dovedit-o și în suplimentul acordat, *Dansul focului* de Watkins, executat cu virtuozitate. Ion Ivan Roncea este un solist de calitate despre care sîntem siguri că se va mai vorbi.

Pianistul Ștefan Agoston, care face o carieră didactică la Brașov (asistent, clasa prof. Gabriel Amiraș),